

6.Kbf.21/2018/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. június 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A garázdaság vétsége és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. február 8. napján kihirdetett Kb.II.3/2017/19. számú ítéletét **II.r.** vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. február 8. napján kihirdetett Kb.II.3/2017/19. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság vétségében, **III.r.** vádlottat a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségében és **IV.r.** vádlottat a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetnének kísérletében. Ezért **I.r.** és **III.r.** vádlottat 250-250 napi tétel, napi tételenként 1500-1500,- forint pénzbüntetésre, **IV.r.** vádlottat 250 napi tétel, napi tételenként 2000,- forint összegű pénzbüntetésre, míg **II.r.** vádlottat 45 nap elzárásra ítélte. Rendelkezett az I. r. és III. r. vádlottal szemben kiszabott összesen 375.000,- Ft, a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott összesen 500.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére az I. rendű és III. rendű vádlott részére 15-15 havi, míg IV. rendű vádlott részére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Az eljárás során összesen felmerült 54.009,- forint bűnügyi költségből I. r., II. r. és IV. rendű vádlottat egyetemlegesen kötelezte 41.416,- forint, míg III. rendű vádlottat 12.593,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére mind a négy vádlott vonatkozásában három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be **II.r.** vádlott terhére súlyosabb büntetés kiszabása érdekében, míg I., III. és IV. rendű vádlottak tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

Az I.-IV. rendű vádlottak és a III. rendű vádlott meghatalmazott védője az ítéletet tudomásul vették, így az elsőfokú bíróság ítélete **I.r.**, **III.r.** és **IV.r.** vádlottak vonatkozásában 2018. február 12. napján jogerőre emelkedett.

A Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya előterjesztette a fellebbezés írásbeli indokolását, melyben részletesen kifejtette jogi álláspontját. Ebben rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság által a II. rendű vádlottal szemben kiszabott joghátrány nem tükrözi megfelelően a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség mértékét, az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát és

ez által a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési célok elérésére nem alkalmas. Ekörben utalt a II. rendű vádlott előéletére, arra, hogy korábban két ízben szabtak ki vele szemben jogerősen végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, ezek próbaidejének hatálya alatt állt az ítéleti tényállásban rögzített cselekmény elkövetésekor. Ebből pedig az következik, hogy **II.r.** vádlott tekintetében egyértelműen megállapítható, hogy a végrehajtandó szabadságvesztésnél enyhébb büntetés alkalmatlan arra, hogy a vádlottat újabb bűncselekmények elkövetésétől visszatartsa. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, **II.r.** vádlottat a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján ítélje végrehajtandó börtönbüntetésre, a Btk. 61. §-ának (1) bekezdése alapján a közügyek gyakorlásától tiltsa el és állapítsa meg, hogy a II. rendű vádlott a Btk. 38. § (4) bekezdésében d) pontjára figyelemmel feltételes szabadságra nem bocsátható. Indítványozta továbbá, hogy a fellebbviteli bíróság a II. rendű vádlottal szemben a Veszprémi Járásbíróság 1.B. 1393/2015/5. számú és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.23003/2015/2. számú ítéletével kiszabott és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását rendelje el, valamint kötelezze őt a bűnügyi költség viselésére.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 221/2018/1. számú átiratában a **II.r.** vádlott terhére súlyosabb büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint az első fokon eljáró katonai tanács a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A releváns bizonyítékokat megvizsgálta és azokat értékelve - **II.r.** vádlott beismerése mellett a tényállást helyesen állapította meg, indokolási kötelezettségének is a kellő terjedelemben tett eleget. Az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a II. rendű vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét társtettesként elkövetett garázdaság vétségének. Azonban álláspontja szerint a 2016. július 24-i elkövetési időpont az időmúlás enyhítő körülménykénti értékelését nem alapozza meg. Ezzel szemben az a tény, hogy a II. rendű vádlott a korábbi elítéléseit követő 5 illetve 6 hónappal később újabb bűncselekményt követett el, arra enged következtetni, hogy a korábban vele szemben kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetések a Btk. 79. §-ban megfogalmazott büntetési célok elérésére alkalmatlanok. A Btk. 33. § (1) bekezdésében található felsorolás alapján pedig a fokozatosság elvét megtörné az előzményi büntetések után a b) pont szerinti elzárás büntetés kiszabása. Az elítélések utáni rövid időtartam aggályossá teszi az elsőfokú bíróság azon érvelését, miszerint a vádlott életvitele nem kifogásolható. A korábbiakat módosítással fenntartva indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, **II.r.** vádlottat a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján ítélje végrehajtandó fogházbüntetésre, a Btk. 61. §-ának (1) bekezdése alapján a közügyek gyakorlásától tiltsa el, a Veszprémi Járásbíróság 1.B. 1393/2015/5. számú és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.23003/2015/2. számú ítéletével kiszabott és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását rendelje el és a II. rendű vádlottat a Btk. 38. § (4) bekezdésében d) pontjára figyelemmel a feltételes szabadság kedvezményéből zárja ki. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

II.r. vádlott a fellebbviteli bírósághoz címzett beadványában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a legutóbbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetést kiszabó ítélet meghozatala óta, 2016. októberében sikerült elhelyezkednieben, informatikai területen dolgozik a vezetői megelégedésére. Érvelt azzal, hogy sok túlórát vállal, munkáját már két ízben is béremeléssel honorálták, főnökei számítanak a munkájára. Egy OKJ-s tanfolyam elvégzését is elkezdte, melynek költségét saját erőforrásaiból finanszírozza, az első félévet sikeresen elvégezte. Kérte értékelni azt is, hogy 2016. július 24-e óta újabb büntető-, vagy szabálysértési eljárás nem indult vele szemben és hangsúlyozta, hogy az ügyészi indítványnak megfelelő másodfokú döntés az eddig felépített egzisztenciáját, sportéletét és párkapcsolatát tenné tönkre.

II.r. vádlott a másodfokú nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy 2 éven belül semmilyen eljárás nem indult vele szemben, rendezett életvitelt folytat, munkába állt és édesanyját is rendszeresen támogatja.

Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bíróság eljárást a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján **II.r.** vádlott vonatkozásában bírálta felül teljes terjedelmében, hiszen az elsőfokú ítélet az I.-III. és IV. rendű vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás előkészítésével és a tárgyalásvezetéssel kapcsolatos eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. A vádirat benyújtását (2017. február 16.) követően haladéktalanul, 2017. február 21. napján, jóval a Be. 263. § (2) bekezdésében írt törvényi határidőn belül intézkedett a vádirat kézbesítése iránt. A tárgyaláson a vádlottak és a tanúk kioktatása törvényesen történt. Az egy intézkedéssel két napra kitűzött tárgyalásról készült 9. sorszám alatti jegyzőkönyv a Be. 251. § (5) bekezdésben írtaknak megfelelően készült el. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét kifogástalanul teljesítette, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a tárgyaláson részletes vallomást tenni nem kívánó vádlottak nyomozati vallomását. **II.r.** vádlott az eljárás során mindvégig bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett. Az elsőfokú katonai tanács a tárgyalás anyagává tette a vádlotti beismerő vallomást alátámasztó egyéb bizonyítékokat, a bizonyítási eljárás során tanúként hallgatta meg többek között **tanú1-t, tanú2-t, tanú3-t, tanú4-t**, a releváns okiratokat - köztük az igazságügyi szakértői véleményt - ismertette.

Az elsőfokú katonai tanács ítélete 5. oldal 5. bekezdésétől 8. oldal 3. bekezdéséig ismertette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, bizonyíték értékelő tevékenységéről az ítélet 8. oldalának 5. bekezdésében adott számot. Indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett. Bizonyíték értékelő tevékenysége alapján az ítélet 4. oldal 5. bekezdésétől az 5. oldal 3. bekezdéséig a bizonyítékokkal összhangban álló terhelő történeti tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság az ítéleti tényállás személyi részét a Veszprém Megyei Kormányhivatal által kiállított pártfogó felügyelői vélemény alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel annyiban egészíti ki, hogy: „**II.r.** vádlott a ... Kft.-vel 2016. novemberében létesített munkaviszonyt, foglalkoztatása folyamatos, teszt technikus munkakörben dolgozik. OKT képzésre jár, programozó szoftverfejlesztő tanfolyamra jár, amelynek költségeit önerőből fizeti. A pártfogó felügyelet szabályait az eltelt két évben betartotta, jelentkezési kötelezettségének eleget tett.”

Az előzőekben írt kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a II. rendű vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Ítéletének 8. oldala 6. bekezdésében kifejtett jogi értékelő tevékenységével a fellebbviteli bíróság is maradéktalanul egyetért. **II.r.** vádlott az ítélet 2. tényállási pontjában írt azon magatartásával, hogy a földön fekvő **IV.r. vádlottat** az I. rendű vádlottal együtt többször, kisebb erővel megrúgta, olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsított, mely alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat keltsen. Ezzel pedig a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségét követte

el. Helyesen rögzítette az elsőfokú katonai tanács, hogy II. rendű vádlott a cselekményét a Btk. 12. § (3) bekezdése szerinti társtettesként valósította meg.

A katonai ügyésznek a kiszabott büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint annak ellenére, hogy a II. rendű vádlott terhére köznyugalom elleni bűncselekmény elkövetése róható, melynek védett jogi tárgya a köznyugalom, nem pedig más személyek testi épsége és egészsége, de nyomatékos enyhítő körülményként szükséges értékelni **IV.r.** vádlott megbocsátását, mely abban is megnyilvánult, hogy a 9. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv 15. oldalán rögzített nyilatkozata szerint „férfias bunyó”-nak titulálta a történeteket, míg a 16. oldalon rögzített azon előadását sem cáfolta más bizonyíték, miszerint a „**II.r. vádlott** próbálta visszatartani” III. rendű vádlottat. További enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a cselekmény elkövetése óta a II. rendű vádlott életvitelileg rendeződött, munkahelyet talált, tanulmányokat folytat, a társadalomba visszailleszkedett, ezt a pártfogó felügyelői vélemény is alátámasztja. A büntetés célja nem lehet az, hogy ezt az életvitelben beállott pozitív változást megtörje.

A Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy a Btk. 33. § (4) bekezdésében írtak alapján kiszabott pénzbüntetés, vagy annál enyhébb jogkövetkezmény már súlytalan joghátrány lenne mindezen enyhítő körülmények ellenére is. Abban is egyetértett a fellebbviteli bíróság, hogy a fokozatosság és az egyéniesítés követelményeit is szem előtt tartva a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása a büntetési célokon túlmutató aránytalan joghátrányt jelentene. Az ugyanis vitathatatlan, hogy a II. rendű vádlottal szemben korábban kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetések nem érték el a céljukat, nem voltak alkalmasak arra, hogy a II. rendű vádlottat újabb - jelen ügy tárgyát képező - bűncselekmény elkövetésétől visszatartsák. Ezért a II. rendű vádlottal szemben szabadságelvonással járó joghátrány alkalmazása indokolt és szükséges. A Btk. 33. § (1) bekezdésében két szabadságelvonással járó büntetés került szabályozásra, a szabadságvesztés, illetve az elzárás.

A jogalkotó az elzárást a szabálysértési jogból emelte át a büntetőjogba az új Büntetőtörvénykönyv megalkotásakor. A célja éppen az volt, hogy a szabadságvesztés mellett legyen lehetőség szabadságelvonással járó, rövid tartamú büntetés kiszabására, szélesedjen a bíróság által alkalmazható joghátrányok köre. Az elzárás olyan - szabadságelvonással járó - büntetés, amely főként azokkal az elkövetőkkel szemben alkalmazható, akikkel szemben szociális, gazdasági, családi vagy életkori viszonyaikra tekintettel más büntetés kiszabása célszerűtlen, illetve az elzárás büntetés hatékonyabban szolgálhatja a speciális prevenciót. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa álláspontja szerint a bűnösségi körülményeket és a II. rendű vádlott jelenlegi életvitelét értékelve vele szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása nem indokolt, figyelemmel arra is, hogy ez esetben a korábban kiszabott két szabadságvesztés büntetés végrehajtását is kötelezően el kellene rendelni a Btk. 87. § b) pontjára tekintettel. Ez azonban összességében már olyan aránytalan joghátrányt jelentene, amely a büntetési célokon túlmutat, szem előtt tartva a II. rendű vádlott terhére rótt cselekmény kisebb tárgyi súlyát is. Adott esetben az elzárás büntetés kiszabása a fokozatosság elvét nem sérti, hiszen konkrétan szabadságelvonással jár. Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint azért is szolgálja hatékonyabban a speciális prevenciót, mert a II. rendű vádlott az elzárás kiszabása esetén továbbra is a vele szemben korábban kiszabott két szabadságvesztés büntetés próbaidejének hatálya alatt áll. A rendelkezésre álló adatok alapján megalapozottan feltehető, hogy ez a tény - azzal együtt, hogy az elzárás szabadságelvonással jár - visszatartja a II. rendű vádlottat attól, hogy a jövőben bűncselekményt kövessen el, így a Btk.

79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez szükséges, de elégséges is a Btk. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiszabott elzárás. Ennek mértékét az elsőfokú bíróság a Btk. 46. § (1) bekezdésében írt törvényi keretek között határozta meg 45 napban, az arányban áll a II. rendű vádlott terhére rótt cselekmény tényleges tárgyi súlyával. A büntetés súlyosítására jogi indokot a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az előzőek alapján nem talált.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. június 8.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **II.r.** vádlott vonatkozásban jogerős és végrehajtható.

, 2018. június 8.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke